

191683 / 1

200

11.

PÉTERFY TAMÁS

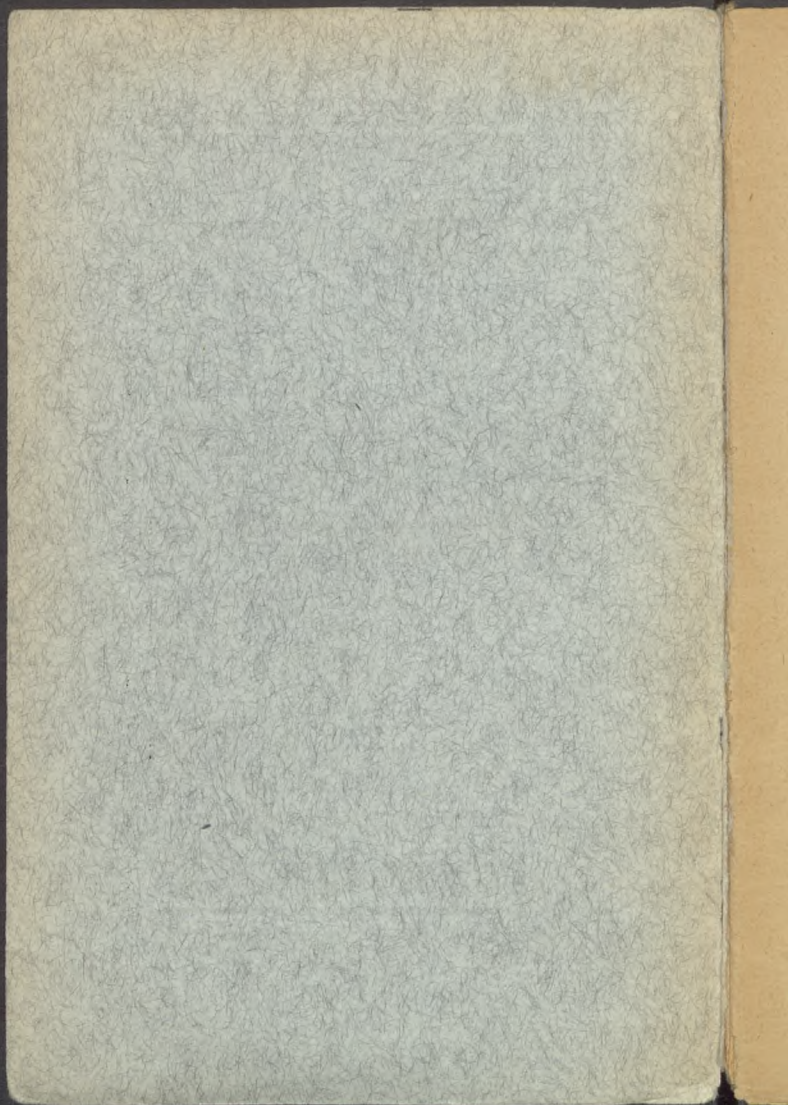
**EZÜST
BOKRÉTA**

EMLEKKIADÁS

Ára 1 pengő

A SZERZŐ SAJÁTJA

B

EZÜST BOKRÉTA

GONDOLATOK,
GYÖNGYMONDATOK
PÉTERFY TAMÁS
MUNKÁIBÓL

Emlékkiadás.

A SZERZŐ SAJÁTJA

P. o. h. m. f.
1257 ka / 2

191683 / 1

7

3.

Kiadja Péterfy Tamás.
Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest,
Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.

EMLÉKÜL

Péterfy Tamás 1926.

1889. évben.

PÉTERFY

TAMÁS

ÍRÓ,

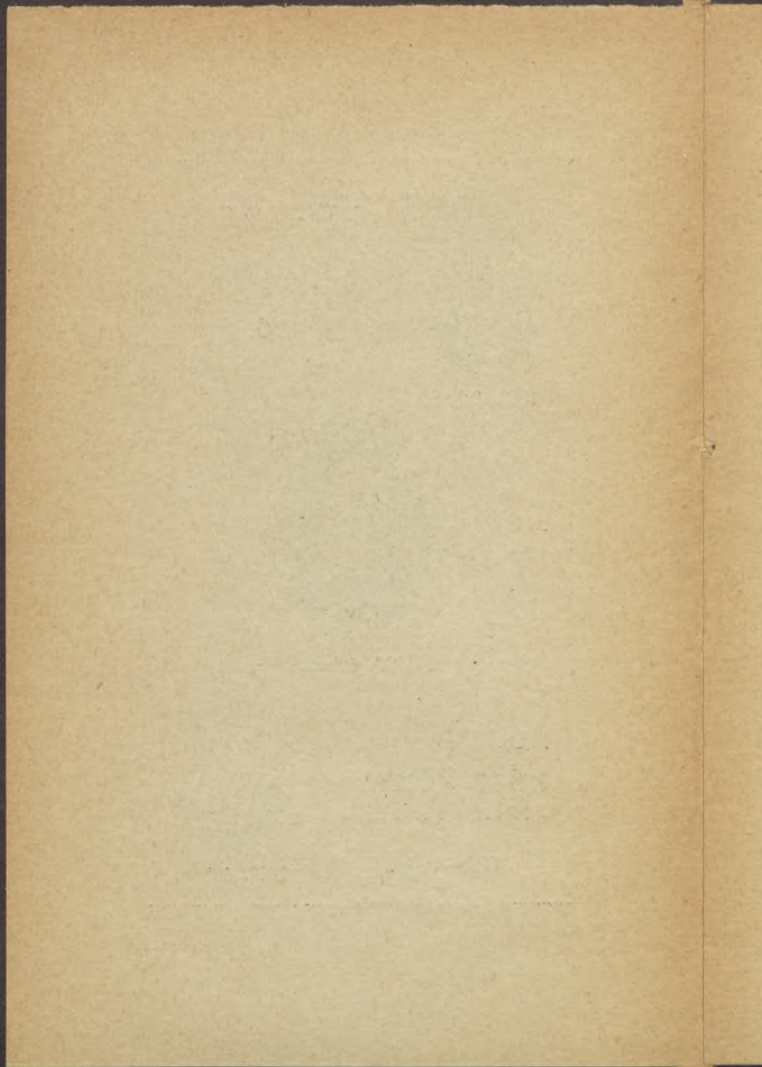
1899. évben.

A
HÚSZ ÉV
HÚSZ KÖNYV
ÜNNEPE IDEJÉBEN.

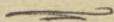
1889—1909.

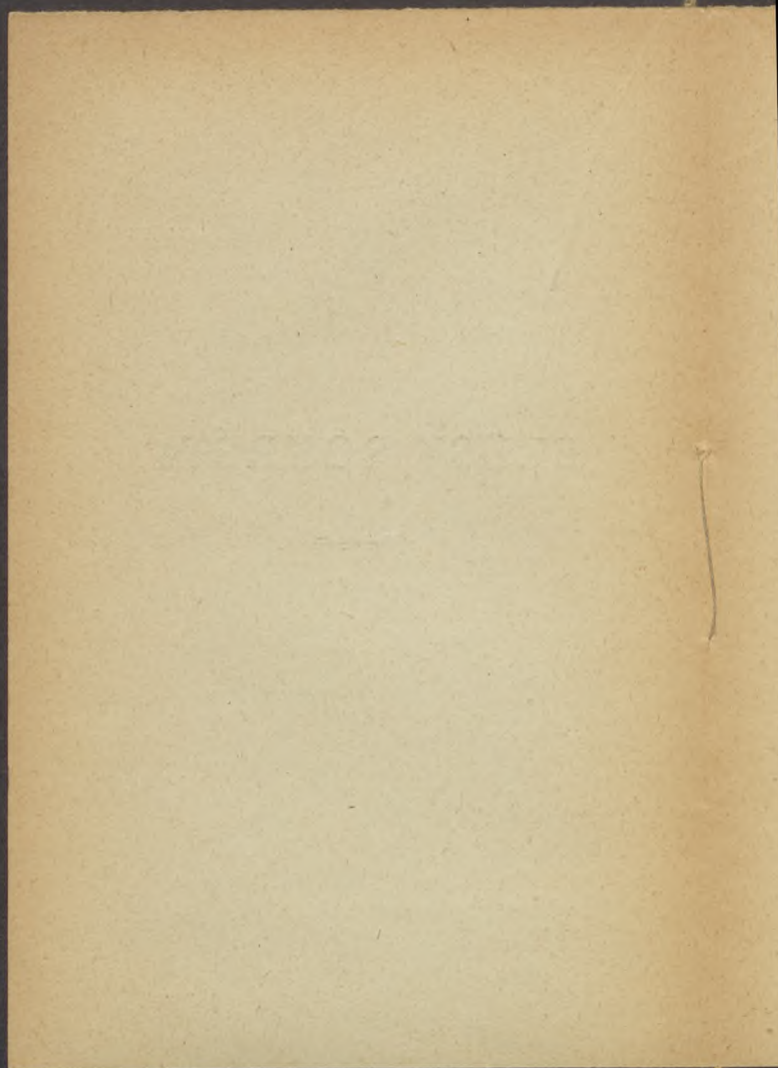

1909. évben.

EZÜST BOKRÉTA

A halál csak változás, mert a
Föld : pihenő ember és — az
ember : egy mozgó földdarab.

*

Amikor az ember annyit tanult,
hogy mindent tud — akkor csak
éppen élni nem tud.

*

Amíg másnak hazudol — üzlet,
amikor magadnak hazudol —
bukás.

*

Gazdagság zsírjába beleful a —
lélek.

*

Az istenttagadó kérkedve
mondá, hogy ő a tudásával lehetne
csillagász a *Marson*, mérnök a
Jupiteren, megváltó az *Uranu-*
son — és itt marad a *Földön* szá-
márnak.

Az igazi műveltség : mindig
több és mindig szebb munkát jelent.

*

Mindennapos dolog az, hogy a
szemesek szoktak a legszemteleneb-
bek lenni.

*

Minden század megszüli a maga
nagyemberét, de még annál bizto-
sabban a maga *gazemberét*.

*

Jó paripa a vesszőparipa, —
mert abrak sem kell neki.

*

A földön az ember és az állat egy
úton haladnak, csak hogy az állat
kitér a küzdelem elől, az ember
nem !

*

Nyomorultabb az ember a fé-
regnél, — mert ott is rág, ahol
nincs mit rágni.

Csupáncsak a gyermekek játékát lehet ostobaságnak nevezni, mert a nagyok játéka már — számárság.

*

Minden marha nagy marha, — ha nincs mellette egy nagyobb.

*

Minden nehéz, amit a Földön viselnünk kell, csupán egy van könnyű, — a szemfedőnk fátyola . . ., de ezt már nem érezzük.

*

Nincs nevetségesebb a világon, mint *amikor két jóbarát* egymásnak hizeleg.

*

Tyúkszemnélküli lábbal nem lehet időt jósolni.

*

Meghal az ige — cselekvés nélkül.

Akár két betűt tud, akár harminkét betűt tud, — számár és számár között nincs különbség.

*

Akinek gondolata van — nincsen pénze. Akinek pénze van, — nincsen szüksége gondolatra.

*

Annyiféle adós van a világon, hogy azok kitapasztalására, megismerésére, rövid az élet . . .

*

Az emberek a nagy eszmék előtt ritkán, — a nagy vagyon előtt mindig meghajolnak.

*

Rangés cím nélkül is elég gyarló az ember.

*

Mikor a ló — szamarat lát, nem dicsekszik azzal, hogy ő is egy-patájú állat.

A vademberék értéktelen üveggyöngyökkel hivalkodnak, — a protekciós hivatalnokok cifra címekben csillogtatják gyarlóságait, — mert az *ostobaság* lényegében mindenütt egy . . .

*

Mátyás király megtanult kapálni, mert tudta, hogy tudatlan parancsoló meggyalázza a munkát

*

A rádió lelki megnyugvást hozott az istenfélő embereknek, mert azt bizonyítja, hogy a hang test nélkül is tova száll a nagy Mindenségben, — tehát a léleknek is van testnélküli élete.

*

Évának még elég volt egy fügefalevél, — ma országok pusztulnak bele, nemzetek lesznek koldusok a *fügefalevél* póllásába.

Hiszen szeretné a magyar haza minden gyermekét s a szegények sem kényszerülnének éhezõ kicsinyeiket külföldre küldeni kenyérért, ha ebben a szeretetében a hazaföldjét meg nem akadályozná a — *telekkönyv*.

*

Aki egész életében bivalyfogaton járt, annak már az ökörfogat is haladást jelent.

*

Háromlábú széken ülõ csizma-diától meg ne kérdezd, hogy látott-e már ötlábú marhát?

*

Halálszaga van a kolduló nemzetnek és ahol a gyermekek ezrei éheznek, ott már vonaglik a nemzet . . .

*

Ostoba emberek legkedvesebb időtöltése — a hódolat.

Jól jegyezd meg, hogy a rendes gazdasszonyt nem hívja haza a szomszédból a — rántásszag . . .

*

Döfni a négylábú állat is tud, csak hogy nem szarv nélkül, miként a műveletlen ember.

*

Aki a mennyország ablakából kikönyököl, sohasem láthatja meg a mennyországot.

*

Nehéz soruk van manapság a boszorkányoknak is, mert meg sem ronthatják már az embereket, — annyira rosszak . . .

*

A feneketlen hordót is kitalálták már ! — csak hogy üresen.

*

Semmi : amikor a nyeletlen bicskának nincs pengéje.

Kétszer is lehet igazán szeretni akkor — ha a szív nem bírja megállapítani, hogy hát melyik is volt az igazi?!

*

Légy nyugodt — nem fáj a falnak, ha belevered a fejed.

*

Az ember életében legközelebb van egymáshoz két — könny-csepp.

*

Ha majd lent pihenek a sír ölén és szóba hozzátok az emlékemet, ne higgyétek, hogy az az én emlékem! — akkor már én leszek az emlékemé.

*

Legkedvesebb emlék az, amelyre az ész nem emlékszik vissza, csak a szív — és a szív sem tud róla egyebet, csak azt, hogy — akkor boldog volt...

A szerencsétlenség útja a vigyázatlanság ösvényénél kezdődik.

*

A politika egy rossz kuruzsló-szer, amelyet a nemzet minden bajára ráolvasnak, de semmire sem használ.

*

Leghosszabb lánc az érdek, mert a földet is körüléri.

*

Ha a szakállunk megnő, arról nem tehetünk, de a becsületünk foggyatkozásáról legalább is — tudunk.

*

Munkás és úr között csak az a különbség, hogy míg az elsőnek a keze kemény és a szíve lágy — addig a másodiknak a szíve kemény és a keze lágy.

Az élet összes durvaságait a magyar nyelv egyszóval ki tudja fejezni: *paraszt!* — és ez nem mesterség, nem foglalkozás, hanem a műveletlenség fokmérőjének a fagypontját jelenti, ahol már az állat kezdődik.

*

A társaságban az a házigazda — aki legutoljára haragszik meg.

*

Bűn? — az van elég és az igazi bölcs nem az összeszámlálására, hanem az orvoslására törekszik.

*

A világon annyi tisztességes ruhába öltözött gazember van, hogy a tisztességes emberek bátran járhatnak rongyos ruhában is.

*

Csak egyszer lehet igazán szeretni — hanem gyakran rájön az ember, hogy az sem volt igazi.

Világra jöttem, anélkül, hogy emlékezném rá, — elmegyek anélkül, hogy tudnék róla, — a haláltól csak a balgák félnek...

*

Buta embernek hasztalan fölbezel — a műveltségéhez.

*

Salamon könnyen megélhetett a bölcseségéből, mert — az apja király volt.

*

Szegény ember még az Istent sem tudja elképzelni kérges tenyerek nélkül, mert a Biblia szerint — hat nap dolgozott és a hetedik napon megáldotta a munkáját.

*

A vakot vezetjük, a sántát — cipeljük, hanem a butát — *viszi a protekció.*

Gyakorlatban az aranymondások — rézzé válnak.

*

Házasodni : jó — nőülni : veszélyes, — feleséget találni majdnem lehetetlen . . .

*

Ahol sokan élnek hazafiságból — hamar elfogy a Haza.

*

Semmittevéstől lazul — az erkölcs.

*

Éppen amit nem tudnak — arról tudnak sokat beszélni az emberek.

*

Szokás szerint a fiatal asszony csinál — öreg hibákat.

*

Rossz embernek nehéz megismerni a — jó oldalát.

Sok magyar kiáll a gátra, de kevés ért a cölöpveréshez — pedig cölöp nélkül nincsen gát.

*

Hiszen minden férfi hős — addig, amíg a feleségének nem kell igazat mondani.

*

A virág nemcsak emlék —, hanem emlékeztető arra, hogy hervad minden-minden ...

*

A költők sohasem hazudnak, csak álmodnak egy szebb, egy jobb életet ...

*

Jézust a keresztfánál ötezren tagadták meg s azóta sok százmillióra szaporodott a tagadók száma, de igaz követőit ő sem találta meg életében, mi is hasztalan keressük.

A bölcseséget nem tanulják,
hanem előszedik a *tapasztalás-*
ból.

*

Az okosabb enged — az erő-
sebb soha.

*

Ha szívet akarsz megölni, vi-
gyázz és ne felejtsd, hogy késsel :
édes, durva szóval : *fájdalmas* a
halála.

*

A férfi hibáit néha beismeri, —
a nő soha.

*

Nehéz hinni a hazugnak, de
még nehezebb kételkedni az iga-
zak szavaiban . . .

*

Nehezen járhat lopni, akinek
születésénél fogva már a lábán
is hosszú körmök vannak.

Az ígéret az a valami, — ami
sohasem fogy el.

*

Ha félsz a haláltól, csak dolgozz, mindig dolgozz, mert a megszokott munkától fél leginkább a kaszás.

*

Akik mindennap bölcsek, —
azok mindennapi bölcsek.

*

Az az ifjú, aki az ártatlanság
pirját összetéveszti az arcfesté-
tével, — a nőülésben csak fel-
sülésre talál.

*

Ha nincs eszed, — ne légy
okos.

*

Rossz munkás — a dologról,
hitvány férfi — a nőkről szo-
kott sokat beszélni.

Ne beszéld ki, hogy bolond
vagy — s már okos leszel.

*

Könnyű az embereket elítélni,
— de nehéz megjavítani.

*

A szerelmes ifjak a mennybe
vágynak, mennyországot ígér-
nek, — azután mégis ezen a
ronda Földön raknak fészket, ha
összekeverülnek.

*

Milyen jó, hogy az egyik a
kacsa nyakát szereti, a másik a
zuzáját, a harmadik a melle-
husát, mert jaj! volna, ha min-
denki a combját szeretné.

*

Szamarat, ha meglököd, rit-
kán esik el, de ha az embert ré-
szegen látod, — mindig el esik
a szamár...

Izgalom az embernél — az ész hiányának mutatója.

*

Kevesen tudják, hogy a szív miért dobog, — de még kevesebben, hogy miért nem dobog ...

*

Minden társaságban legérzékenyebb — a buta ...

*

Az emberi tudomány mind görbe, mert százszor hajlik a rossz felé, míg egyszer a jót segíti előre ...

*

Minden cigány arany-sarkantyús, csizmás király volna, ha — mezítláb nem járna.

*

A tudósok beszámolnak a kipusztult állatfajtákról, de a szaporodó, egyre sokasodó számfajtákat nem sorolják fel.

Az ember az értelemnél kezdődik és éppen ezt nem érti a legtöbb — állat.

*

Italozás közben veszekedik — a bor.

*

Emberek között különbség mindig volt és mindig lesz, — éppen azért kár összekülönbözni.

*

Kimérik a hitelképességet, megszabják a becsület határát, — rendszerint azok, akiknek sem hitelük, sem becsületük nincs ...

*

Szakkérdésben — a sok beszéd nem dönt, hanem ront.

*

Zivatarról mégcsak fogalma sincs annak, aki a feleségével nem került égháborúba a Földön.

Milyen különös az életnek egy perce is, — mely az örvendőknek rövid, a szenvedőknek hosszú . . .

*

Ha Isten valahogyan eltörölné az emberek közül a gazdagságot, — fű nőhetné be a pokol tornácát.

*

Miért sírnátok értem halálom után? . . . hiszen azelőtt voltam siratni való.

*

A társadalmat javítani nem lehet, mert bár beteg, de nem veszi be az orvosságot.

*

Ezerféle alakban jelentkezik az élet és minden csak változás, de az ördögből mégsem lesz angyal, amint a fösvényből sem lesz adakozó, — ha nincs abból haszna.

Az idő nyoma olyan írás, amelyet kivakarni nem lehet.

*

A világháború után a gyermek még remélhet egy szebb jövőt, a felnőtteknek már nem futja az ideje...

*

Sokan korholják a protekciót, pedig halad az korholás nélkül is.

*

Emlék — a szép idők sírköve, de halottja nem támad fel soha.

*

Magyar felfogás szerint nem lehetett magas az a Babeltorony, mert mi már a síma földön sem értjük meg egymást.

*

Úgy van az, hogy az idő — vénül és az emberek, — *nem fiatalodnak.*

Ha fájdalom nem volna, —
mivel telne meg a szíved?

*

Legnagyobb uzsorás az élet,
mert a kis örömért is nagy kama-
tot veszén.

*

Ha hatalmam volna, még a szá-
mok közül is kitörülném az
egyest, hiszen a szív is pusztá,
ha párja nincs.

*

A szép dalt nem hallani, ha-
nem érezni kell.

*

Mindnyájan kisebb-nagyobb
bolondok vagyunk, csak külön-
böző rögeszmékkal.

*

Egy pár ragyogó szem hall-
gatva is többet és szebbet beszél
kétszáz poéta virágos nyelven
csengő szavainál.

A jövődömondó csak úgy látja a holnapot, mint a vak az országutat, — melyen tapogatózva baktat.

*

Isten az emberi lélek titkait mindenkinek az arcára írta, de csak keveseket ajándékozott meg a leolvasás tudományával.

*

Szeress ! és ne kérdezz, ne láss semmit, mert a szerelemben csak az boldogít, hogy vak . . .

*

Dicséret : a kétlábú marhák vakarója.

*

Mondják a szívet mély tengernek bár, te ne hidd, mert ha mély tenger volna, akkor a benne elrejtett emlékeket egy hervadt virágocska nem bírná felhozni.

Ha minden házasságot igaz szerelemből kötnének, — csókten-ger lenne a világból.

*

Kunyhóból a palotába — ritka a tisztességes út.

*

Mind született színészek az emberek és legtöbbje a jóltevőt szereti játszani, ó ! ha ezek közül csak a fele játszana hamisan.

*

Hallgasd végig a fecsegőt és nyugodj meg azon, hogy amit a fül hall, azt nem szükséges mind elhinni ! . . .

*

A törvény nem tudása még az analfabéták részére sem lehet kifogás a bírák előtt, míg az illendőség szabályait még nadrágosoktól sem követelik.

A magyarnál a pártoskodásba mindig belevész — az eszme.

*

A világháború magyar vitézei bátran haltak meg a hazáért — de az utódokra gondolva, nem bizonyos, hogy nyugodtan pihennek.

*

A magyar politikusok szája valóban rossz csatakürt a nemzet részére, mert összehívó helyett rendszerint — torzsalkodót fújnak.

*

A gyermek bűne csak addig vétek, amíg beismeri, a felnőttek bűneért már bűnhődni kell.

*

Életünkben az esztendők csak elfogynak, a bajok nem kevesbednek.

Igazi váló ok : ha a különélő házastársak közül a férj még félév multán is veszekedésről álmodik.

*

A férfi csak gyűlöl, de a nő gyűlölethől még szeretni is képes.

*

A gyermekek oktatására használt idő : aranyat ér ; a felnőttek tanítására használt idő : fabatkát sem ér.

*

Csodálatos állat az ember, csökönyösen ragaszkodik a földhöz, míg alá nem kerül.

*

A majom is csak úgy kedves, ha állat.

*

Ahol sok az okos — ott bolond a munka.

A pohár fenekére eltemetett bú
hamarabb feltámad, mint az ember.

*

A jó segítséget szívesen veszik
mindenkor, de ritkán köszönik
meg és akkor is — tévedésből.

*

A százlépcsős márványpalotából
könnyebb leszállni, mint az
uborkafáról.

*

A gazdag ember végzete az,
hogy mindent kiszámít a mások
dolgaiból a saját hasznára, csak
azt nem tudja kiszámítani, hogy
ő mikor hal meg?

*

Szegény, idegenből hazavágyó
magyar rab, hány száz ajtón kopogtattál,
míg végre a házad
küszöbéig elérkeztél?

Akinek az esze a lábáig sem ér: addig botlik, míg elfogy a lába.

*

Az öregek eldicsekednek azzal, hogy még a hó alól is nő virág! De bölcsen elhallgatják, hogy a hóvirágnak nincsen illata.

*

Durvaság, erőszak — sohasem volt szellemi fölény.

*

Durva érintéstől elhervad a virág — erőszakos csóktól meghal a szerelem.

*

Egér földmunkájának nem termelés a célja.

*

Boldog ember sohasem beszél a boldogságról, — mert nem is jut eszébe.

A gyomorhaj akkor veszélyes igazán, ha az ember koponyájáig feljut.

*

A nő mentől többet beszél másokról, antól többet lehetne beszélni róla, — ha ezt a tisztesség egyáltalán megengedné.

*

A jó tanács is csak okos embernek használ, mert a buta sohasem gyógyul meg tőle.

*

Éhes ember vigasztalása, hogy még a király sem eszik egyszerre két ebédet.

*

A feltámadás igen bő fogalom egy kövér embernek, aki még a mennyországot sem tudja elképzelni az ő nagy hasa nélkül.

Aki megfujja a hideg kását, —
már tapasztalt valamit.

*

Az első fehér hajszál örömet
jelent, — a következő többi:
vénséget.

*

Akik a busulót igazán vigasztalják, — nem beszélnek a fájdalomról.

*

Nemcsak azt lehet elveszteni,
ami van, hanem azt is, ami nincs
és ez a legnagyobb veszteség,
mert aki a reményét veszti el, a
legtöbbet veszített...

*

Az emberek hamar megbocsátanak, — ha ők is bűnösök.

*

Akkor legszegényebb az ember,
amikor a szegénységét letagadja.

A lármás emberek nem gondolják meg azt, hogy Isten zaj nélkül teremtette a világot, míg a tyúk egy tojásnak is hangosan és hosszan kotkodácsol.

*

Művelt ember hisz, mert tud. Műveletlen ember hisz, mert nem tud. Félművelt ember *se nem hisz, se nem tud.*

*

Virágos Budapest idejében felsóhajtott a szegény koldus: Istenem! mi lesz velünk, mert eddig a jólelkű embereket felismertük, de most divatból virágosak az ablakok!

*

A magyar nemzet legnagyobb szerencsétlensége az, hogy fiai közül politikából nagyon sokan akarnak megélni.

Okos ember holtig tanul, a más butaságig butul, azután — tovább él.

*

Ne szeresd jobban a vagyónodat, mint embertársadat! — ezt elfeledte mondani Jézus.

*

Ahol a prókátorok jól élnek, — ott mindig szerencsétlen a nép.

*

Az én földem — az országút és azért nincs rám teklekönyvezve, mert minden lépésemnél változna a telekkönyv száma.

*

Legdurvább házmester a temetőcsősz, mert beenged a lakásba, de ki, soha...

*

Ruha teszi az embert, de csakis a műveletlenek előtt.

Azt mondja a tót, hogy igaz,
hogy Kukutyinban zabot is he-
gyeztek, de máshol még plajbászt
sem tudnak hegyezni.

*

A szegény ember még álmában
is nyomorúságot lát.

*

Vak volt apád, nagyapád sem
látott, magad pedig világtalan-
nak születél, ki a porréteg hatá-
rain túl nem létezel.

*

A Földön sok a bolond, — de
kevés futamodik meg.

*

Nem következés, hogy aki sze-
retni tud, az boldogítani is képes
legyen.

*

Akkor teszünk legrosszabbat,
amikor semmit sem teszünk.

Vannak olyan rossz emberek,
hogy még a gutta is fél tőlük s
nem meri őket egyszerre megütni,
hanem *csak részletekben*.

*

Ki az önértékét tudja : nem
mondja, — aki mondja : nem
tudja.

*

A virág elhervad, a fa kiszárad,
a csillag lehull és ez így megy a
végtelenségig, mert sorsunk egy,
— az *elmulás*.

*

A gúnyosan nevető elfeledi,
hogy minden nagyobb hangra
feleletével nem marad adós — a
visszhang.

*

Hiszen ha csak önmaguktól
függne, — sokan lennének nagy
emberek.

Gyorsan halad a bolond, de száz év után sem jut túl a — bolondságon.

*

A szerelmes szív — szó nélkül is visszhangot ad.

*

A kínaiaknál a gyermek lábát szokás megnyomoritani, nálunk a szellemét.

*

Olyan fegyver a bosszú, melynek két éle van és visszafelé vág erősebben.

*

A nagyvilág legkisebb országá — a csend hona.

*

A gyermek sok jót tanul és kevés rosszat, de amikor a feledésre kerül, inkább a sokat feledti el.

Tudákos arccal válogató ember
elfeledi, hogy aki tud, — nem
szorul rá, hogy válogasson.

*

Vigasztalódj, barátom, mert
vannak emberek, akik kenyeret
keresnek és aranyat találnak,
aztán mégis éhen halnak.

*

Boldog ember szótárából hiány-
zik az a szó, hogy «vágy».

*

Arcunk is csak egy emléklap,
amelyre az idő ír emléksorokat.

*

Az emberek elébb lánggal-hév-
vel, majd hidegen, később fa-
gyosan szeretik egymást, míg
végre kiszeretnek egymásból.

*

Legrongyosabb palást — a ha-
zugság.

A szerelem nagy hűhó — semmiért, csakhogy ez mindig a végén tudódik ki.

*

Paraszt testvériségnek osztokodásnál látszik ki — a foga.

*

Nehéz megállapítani, hogy melyik ember aljasabb: az-e, aki egy embertársát leöli és a husát megeszi? vagy az, aki ezrével leöli embertársait, de nem eszi meg a husukat?

*

Ha a nőt komolyan veszed: bolonddá tesz, — ha a nőt bolonddá teszed: embernek néz.

*

Úgy van a szép leány az imádói megválasztásával, hogy amikor már tovább nem butulhat, akkor férjhez megy...

Isten a sziveket nem teremté
egyenlőknek, mert ime, az egyik
anyának az egy gyermek is sok!...
A másiknak tizenkettő is kevés...

*

Minden pillanatban találko-
zunk az örökkévalósággal — de
nem vesszük észre.

*

Nincsen olyan szent bosszú,
amely igazságot szült volna.

*

Csak szeretni vágyik a szív,
mert egyébhez úgy sem ért.

*

Legédesebb bosszúnak — leg-
keserűbb az emléke . . .

*

Kenyérkereső asszonynak több-
ször nedves a szeme, mint ahány-
szor a kenyérkereső férfinak fel-
törik a tenyere.

Tudáson túl kezdődik a hit s
éppen ezért, tudás nélkül nincs hit.

*

Jézust hinni és követni : kereszténység.

*

Megássák a vermet, de nincs
föléje írva, hogy kinek !

*

A nemzetgyalázás csak akkor
veszedelmes, ha a gyalázonak
igaza van.

*

Boldogságra elég — a szerelem,
szerelemre — kevés az élet.

*

Hát bolond, aki fut ! De, aki
nem fut, az sem mind okos !

*

Amilyen gyakori a hódolás,
éppen ennek az ellenkezője — a
becsülés.

Egy nap annyi, mint egy élet :
ébredünk, élünk és elalszunk
utána, csak hogy gyöngögte he-
tetlenségünkben a napi ébren-
létünket össze bírjuk számolni ,de
a létét nem . . .

*

A korcsmában mulatozók kö-
zött éppen az az egy nem bög,
amelyik négy lábon áll — az
asztal.

*

A királynak, ha kapcája volna,
arról is többet beszélne az
emberek, mint a szegény ember
haláláról.

*

A részeg ember, még ha kútba
esik, ott sem iszik vizet, mert a
részeg — amilyen szerencséje
van — bizonyosan száraz kútba
esik.

A Földön csak úgy igazság az igazság, ha két tanu van rá s ezért, akinek nincs tanuja, igazsáért az Égbe fordul.

*

Legmagasabb fa az uborkafa, mert aki egyszer felmászott rá, még a legjobb barátaira sem nézhet le róla.

*

Az utolsó ember azért fog kétségbe esni, mert nem lesz már, akiben a saját hibáit üldözze . . .

*

Asszonyok hűtlenségét, még az állatok is elárulják — Éva óta.

*

Hiszen nem esik messze a gyümölcs a fájától, csak *messze gurul*.

*

Minden uzsorás szegény, mert ha gazdag volna, nem úzná a mesteriségét.

Mikor a fiatalság édes tekintetének örülünk — már vénülünk, mert azelőtt észre sem vetük.

*

Két gyermek csókolódzása, bimbó és harmat találkozása — rövid és édes, mert *nem gondolkodik rá vissza soha!* . . .

*

Bármilyen nagy fényben csak a testnek van árnyéka — bármilyen nagy embernél csak a tettnek van fénye.

*

Minden tíz férfi közül kilenc és fél szeretné igazán kipanaszolni magát.

*

Imádd Istent, szeresd a nőt! mert ha fordítva csinálod — bűnhődöl.

És ha a világon minden fa az enyém volna, még akkor sem ácsolnék akasztófát a magyar véremnek.

*

Lehet az embernek sok esze, de sohasem lehet olyan sok — hogy mindent tudjon.

*

A jóság a léleknek olyan gyümölcse, mely a gazdagoknál ritkán terem.

*

Törüld el a Földön a telekkönyvet és itt is mennyország lesz, mert a mennyországban nincs telekkönyv.

*

Ha testileg minden ember fel-támadna, az még nem okozna bajt, mert felfalnák egymást — de hová tennék azt a rengeteg sok koporsót? . . .

A nő volna a legostobább a világon — ha nem tudna a férfiből bolondot csinálni.

*

Földi uralkodó nemessé tehet téged — névleg, de kérdés, hogy Jézus előtt tudod-e igazolni, hogy van szíved?!...

*

A Földön papírpénzzel is vehetsz bűnbocsánatot, de Isten előtt sem az aranynak, sem a gyémántnak nincs értéke, mivel minden Istené!...

*

Hivatalnok ember el sem bírja képzelni, hogy a címlétra nem Isten alkotása, hanem csak ember gyöngesége!

Messze-messze Rodostóba...

— Zenéje Káldy Gyulától.* —

Messze-messze Rodostóba,
Rákóci van bujdosóba,
piros vérnyom vezet arra,
gyászos Nap süt a magyarra.

Piros vér a fehér havon,
a vezérünk oda vagyon,
oda vagyon bujdosóba,
messze-messze Rodostóba.

Ha még egyszer visszajőne,
szabadságunk Teremtője,
körülvénők lobogóját,
megcsókolnók lába nyomát.

(Marosvásárhely, 1896.)

Péterfy Tamás.

* Zenésítették még: Kún László, Grei-
zinger Iván (Yvon), Butyka V. és László
György.

Üzenet Amerikába.

... Nálátok a tenger habja fehér,
a rónákon a fű zöld és kövér ...
— Nálunk háború volt évek óta.
Pipacs nélkül is piros a róna.
... A hadak útján vér foly szerteszét,
naponta könnyől törli a szemét
az öreg, a fiatal, a gyermek
s az életnek sem nagyon örvendnek,
mert vizünk pirosra festi a vér ...
— Nálátok a tenger habja fehér ! ...

... Nálátok békében él a család ...
— Nálunk a régi átok vert tanyát,
Háború volt. Reánk szakadt az Ég,
Őt évig tombolt és mégsem elég ...
A haza földje alattunk inog,
százezrével hantolvák a sírok,
az özvegyek száma már millió,
az árvák kínja — ki sem mondható ...
A farkas romokon üvöltöz át !
— Nálátok békében él a család ! ...

... Nálátok néha ünnep is vagyon,
születés, vagy névnap az alkalom...
— Az ünnep nálunk mindig fekete,
az életünk csak gyásszal van tele :
meghal a fiú — az hősi halál...
az apa sírja négy árvát talál.
minden családnak más bánata van,
szenvedésünk néma és hangtalan...
Ruhánk kopott. A szavunk fájdalom...
— Nálátok néha ünnep is vagyon !

... Nálátok a harcban is béke volt !...
— Nálunk is béke van, de felsikoll
a marlócoktól vérző torok...
Letették a fegyvert a magyarok !
A nagy ellenség le nem verhete
és ráuk rohant a világ szemele...
Tiltakozó szavunk nem ér oda,
hol békét oszt a népek pászlora,
vártuk és álkozzuk a béke szót !...
— Nálátok a harcban is béke volt.

Kivándorolt testvérek, magyarok !
Amerikába szakadt rokonok,
jelétek nyújtjuk reszkető karunk,
hozzátok küldjük el hívó szavunk :
jertek haza ! Itt a nagy harc eldőlt,

— megbűnhödlük a multat s jövődöt !
... Jöjjelek gyorsan, mert még úgy lehet
ránk leszik a koporsófedelel
és a sírból — melyet önkeze ás —
a magyarnak nem lesz föltámadás !

Olvasóm ! Magyar testvérem !

Aki e kis könyvet átolvassod, elpanaszolom néked, hogy az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnél (Budapest, IX., Köztelek) voltam tisztviselő negyedszázadon át, 1899—1923. Ez a nemes magyar erkölcsi testület, alapszabályait kijátszva, alapítóját : Széchenyit, *a legnagyobb magyart* elefejtve, nekem öreg napjaimra havi 170 (Egyszázhetven) papírkoronát biztosított, *mint aggkori nyugdíjat*. Vagyis *egy egész esztendei nyugdíjamból három zsömlét vehetek ! . . .*

Négy éve mult a nyugdíjmegállapításnak és ezen azóta *sem törvény, sem erkölcsi érzés* nem változtatott.

Olvasóm ! Magyar testvérem, ha érdemes vagyok rá, terjeszd kis könyvemet.

Székely testvéri szeretettel

Budapest, IX., Bokréta-u. 28.

Péterfy Tamás író.

PÉTERFY TAMÁS

28 megjelent könyvéből még kaphatók

Rajongók. Regény. «Legjobb
Könyvek» 136. sz. (10 íves)
füzve --- --- --- 14.000 K

Petőfi Regék. «Petőfi Könyv-
tár» 23 kötet --- --- --- 1.40 P

Kéz a kézben. Szövetkezeti
tárcák. Franklin T. kiadása 1 P

Mégis góbé a góbé, instálom!
Tárcák. A székely néphumor
igaz gyöngyei. (Sajtó alatt.) 2 P

